

PARLAMENT DE CATALUNYA

PROPOSICIÓ DE LLEI DEL TERCER SECTOR
(tram. 200-00037/15)

COMPAREIXENÇA FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA
(FMC)

Sra. Susanna Mérida López, Secretària General de l'FMC

Dimecres, 15 d'octubre de 2025, 15.45h

Il·lustres Senyors diputats i **Il·lustres Senyores** diputades,

Comparec com a Secretària General de la Federació de Municipis de Catalunya, associació plural que representa els ajuntaments i ens supramunicipals d'arreu del país, i en nom del president de la nostra entitat. Volem agrair novament l'oportunitat d'exposar la visió dels ens locals sobre la Proposició de Llei del Tercer Sector Social, una iniciativa que ja va ser debatuda en la passada legislatura i que avui torna a tenir rellevància en aquest Parlament.

En primer lloc, volem subratllar la importància del Tercer Sector Social com a actor imprescindible del nostre sistema de protecció social. Les entitats del Tercer Sector Social recullen els reptes que afronta la societat, articulen respostes i donen veu als col·lectius més vulnerables. A més, vertebrar la vocació solidària de la ciutadania i exerceixen un paper fonamental en la cohesió social, en la cobertura dels serveis socials i també en la generació d'activitat econòmica i d'ocupació.

Les dades del Baròmetre del Tercer Sector de Catalunya 2024 ho posen de manifest: més de 3.000 entitats treballen contra la pobresa, l'exclusió i les desigualtats; més de dos milions de persones són ateses —mig milió més que el 2017—; i el sector mou més de 3.800 milions d'euros, l'equivalent a gairebé un 2% del PIB català. També cal remarcar que l'ocupació ha crescut un 12% en dos anys, amb un augment destacat en els serveis a la infància, l'atenció domiciliària i el suport a la dependència.

Aquestes dades confirmen que el Tercer Sector amplia la seva capacitat d'arribar a més persones i de sostenir serveis essencials, especialment en un context d'augment de la demanda i de major complexitat social.

La Federació de Municipis de Catalunya compartim la necessitat d'un marc legal clar i estable que reconegui i ordeni la funció estratègica del Tercer Sector, i que li atorgui més seguretat jurídica i estabilitat. Tot i que la proposta identifica de manera general els àmbits i col·lectius objecte del Tercer Sector Social, considerem que aquesta previsió encara és massa genèrica i que caldria una major concreció sobre quines activitats i prestacions corresponen a l'Administració i quines poden ser objecte de concertació o col·laboració amb les entitats. Aquesta precisió és clau per garantir la seguretat jurídica, la coherència en la planificació pública i l'estabilitat del finançament del sector.

Per altra banda, també considerem que la proposta actual és massa genèrica en relació amb les condicions de concertació i els mecanismes de finançament, i deixa alguns dels temes més rellevants per al seu desenvolupament posterior, com són el desenvolupament reglamentari de la creació, composició i funcions de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social de Catalunya, un projecte de Llei que doti d'incentius fiscals a les entitats del Tercer Sector Social, o un projecte de Llei que reguli de manera específica les subvencions per les entitats del Tercer Sector Social.

En relació amb la provisió de serveis de responsabilitat pública, pensem que Catalunya ha de fer una aposta decidida per l'acció concertada social i desplegar estratègies que redueixin la mercantilització de la provisió de serveis socials, afavorint aliances sòlides entre les administracions públiques i el Tercer Sector. Cal superar el model basat exclusivament en licitacions públiques i avançar cap a fórmules innovadores de cooperació i col·laboració. La proposta actual recull que l'acció concertada social i la gestió delegada seran preferents, però pensem que caldria fer un pas més.

El Projecte de Llei dels instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, que actualment és en tràmit parlamentari, introdueix tipologies de provisió diferenciades i obre la porta a reconèixer formalment la iniciativa social en la prestació de serveis. Experiències com el model d'acció concertada del Consorci Sanitari i Social de Catalunya demostren que és possible combinar gestió pública i iniciativa social, amb criteris de planificació territorial i continuïtat assistencial, assolint així eficàcia, proximitat i sostenibilitat.

Aquest és, doncs, un moment clau per aprofitar les oportunitats que ofereixen aquestes dues palanques legislatives, evitant duplicitats i garantint la participació equitativa de les entitats socials en el servei públic. És una oportunitat per fer que el sistema social català sigui més integrador, més proper i més eficient, i perquè les entitats socials puguin desplegar tot el seu potencial al servei del benestar de la ciutadania.

Pel que fa a la col·laboració amb les administracions locals, volem posar en valor la tasca compartida entre el Tercer Sector, els ajuntaments i els consells comarcals, a través de les Àrees Bàsiques de Serveis Socials, que són la porta d'entrada al sistema públic i garanteixen l'atenció i l'accessibilitat universals.

La relació estable i de confiança entre el Tercer Sector i les administracions locals és essencial per assegurar proximitat, coordinació i resposta integral a les necessitats socials. Per això, considerem que la nova Proposició de Llei hauria d'incidir clarament en aquest binomi i definir amb precisió el paper dels ens locals dins del sistema, que pensem que no queda ben especificat.

Així mateix, la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social de Catalunya hauria de preveure la participació de les entitats més representatives del municipalisme —l'FMC i l'ACM—, perquè és imprescindible una estratègia conjunta entre la Generalitat i els governs locals per dissenyar polítiques integrals d'atenció, especialment adreçades a les persones i col·lectius més vulnerables.

Per garantir una participació bidireccional, la normativa també hauria d'incentivar que les administracions locals, ajuntaments i consells comarcals, incorporin als seus òrgans de participació no només les entitats socials de referència autonòmica, sinó també aquelles entitats més petites amb presència activa al seu territori, així com promoure que les administracions

les acompanyin i donin suport, reconeixent la seva contribució a la cohesió social i al benestar de la ciutadania

Per concloure, des de la Federació de Municipis de Catalunya fem una valoració positiva d'aquesta proposició de llei, en la mesura que reconeix la necessitat d'una regulació pròpia del Tercer Sector Social i li atorga més seguretat jurídica.

Tanmateix, encara queden pendents tres aspectes cabdals que caldria reforçar:

- Concretar les condicions de concertació i els mecanismes de finançament.
- Integrar aquesta proposició amb el Projecte de llei dels instruments de provisió per garantir coherència normativa.
- Reconèixer el rol dels ens locals al mateix nivell que la Generalitat en els espais de participació i diàleg social.

El Tercer Sector Social és, en definitiva, un pilar de cohesió social, d'economia solidària i d'atenció directa a les persones.

Per això, demanem que aquesta llei no es quedi curta, que obri nous espais de col·laboració innovadors i que sigui un instrument real per enfortir el servei públic i millorar l'atenció a les persones.

Moltes gràcies.